

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 alineatul (1) din Decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2013) 5666] (JO L 240, p. 27), în măsura în care prin aceasta au fost respinse atât includerea instalațiilor menționate cu identificatorii de instalație DE000000000001320 și DE-new-14220-0045 în anexa I literele A și D la lista privind instalațiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE⁽¹⁾, comunicată de Germania Comisiei în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, cât și cantitățile anuale preliminare corespunzătoare ale cotelor de emisii care trebuie alocate cu titlu gratuit acestor instalații;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în esență, următoarele motive.

— Decizia atacată, în măsura în care este contestată de reclamantă, încalcă Directiva 2003/87/CE și Decizia 2011/278/UE⁽²⁾. În plus, decizia este incompatibilă cu principiul proporționalității și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. De asemenea, aceasta nu este motivată în mod corespunzător.

— În măsura în care respingerea alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisie pentru instalațiile reclamantei se întemeiază pe faptul că Germania le alocase cu titlu gratuit cote de emisie suplimentare preliminare pentru compensarea unor dificultăți nejustificate, reclamanta susține, spre deosebire de Comisie, că această alocare nu contravine Deciziei 2011/278. În orice caz, se impune o alocare specială în cazurile de dificultăți pentru compensarea unor sarcini nejustificate ca urmare a comercializării cotelor de emisii, în conformitate cu garanțiile prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special drepturile fundamentale la libertatea de a desfășura o activitate comercială și la proprietate, precum și principiul proporționalității.

— În măsura în care respingerea alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisie pentru instalațiile reclamantei se întemeiază pe faptul că Germania le alocase cu titlu gratuit cote de emisie suplimentare preliminare pentru compensarea producției concentratului de zinc în furnalul reclamantei pe

baza unei subinstalații a emisiilor de proces, reclamanta invocă incompatibilitatea cu Decizia 2011/278 deciziei atacate, precum și o motivare contradictorie și insuficientă a acesteia.

— În sfârșit, reclamanta invocă o încălcare a cerințelor unei bune practici administrative, potrivit articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În etapa pregătitoare a emiterii deciziei, reclamantei nu i s-a acordat posibilitatea să își exprime poziția.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2011) 2772] (JO L 130, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2013 — Raffinerie Heide/Comisia

(Cauza T-631/13)

(2014/C 31/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Germania)
(reprezentant: U. Karpenstein, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27), în măsura în care prin articolul 1 alineatul (1) coroborat cu anexa I litera A s-a respins atât includerea reclamantei în lista potrivit articolului 11 din Directiva 2003/87/CE, cât și cantitățile anuale preliminare ale cotelor de emisii care trebuie alocate cu titlu gratuit reclamantei cu identificatorul DE00000000000010;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa necesității măsurii.

— Reclamanta susține în această privință, printre altele, că sistemul Uniunii privind comercializarea privind comercializarea cotelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a treia perioadă de comercializare (cuprinsă între 2013 și 2020) nu exclude alocările în situații dificile speciale și nu liberează Comisia de obligația ca în deciziile pe care le adoptă să ia în considerare drepturile fundamentale ale unei întreprinderi și principiul proporționalității. Comisia a omis acest lucru și, în consecință, nu și-a exercitat în mod adecvat puterea discreționară conferită de legislația Uniunii.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei.

— Reclamanta susține în această privință că respingerea de către autoritatea națională competentă a alocărilor solicitate încalcă drepturile fundamentale prevăzute la articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și principiul proporționalității. Alocările inferioare prevăzute pentru reclamantă i-ar cauza în mod clar o situație dificilă neprevăzută de Directiva 2003/87/CE. Crearea unei situații potențiale de periclitate a existenței întreprinderilor, cum este reclamanta, nu este adecvată, necesară și nici proporțională pentru a atinge obiectivele prevăzute de directivă.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2013 — Arctic Paper Mochenwangen/Comisia

(Cauza T-634/13)

(2014/C 31/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolperstswende, Germania) (reprezentant: S. Kobes, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2013/448/UE a pârâtei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2013) 5666] (JO L 240, p. 27), în măsura în care prin aceasta au fost respinse atât includerea instalației menționate cu identificatorul de instalație DE000000000000563 în anexa I litera A la lista privind instalațiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE (¹), comunicată de Germania Comisiei în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, cât și cantitățile anuale preliminare corespunzătoare ale cotelor de emisii care trebuie alocate cu titlu gratuit acestei instalații;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în esență, următoarele motive.

— În măsura în care este contestată de reclamantă, decizia încalcă Directiva 2003/87/CE și Decizia 2011/278/UE (²). În plus, decizia este incompatibilă cu principiul proporționalității și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

— Decizia 2011/278/UE nu se opune unei alocări suplimentare preliminare, cu titlu gratuit, de cote de emisie pentru compensarea unui caz de dificultate. În orice caz, garanțiile prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special drepturile fundamentale la libertatea de a desfășura o activitate comercială și la proprietate, precum și principiul proporționalității impun o alocare specială în cazurile de dificultate pentru compensarea unor sarcini nejustificate ca urmare a comercializării cotelor de emisii.

— În sfârșit, reclamanta invocă o încălcare a cerințelor unei bune practici administrative, potrivit articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În etapa pregătitoare a emiterii deciziei, reclamantei nu i s-a acordat posibilitatea să își exprime poziția.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

(²) Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2011) 2772] (JO L 130, p. 1).